

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kerepesi-ut 25.

Főszerkesztő:
VÉSZI JÓZSEF.

Felolós szerkesztő:
BRAUN SÁNDOR. A SZERKESZTŐSÉG.

Kiadja:
Egész évre 28 k., (14), 1/2 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

A király.

Budapest, augusztus 17.

(K.) Az Isten áldja meg a magyar királyt! Az Isten talán meg is találja a magyar királyt. Mi ugyan lobbogó vágygyal, de nem sok szerencsével keressük. Hol van a magyar király? Múlt szerdán elindult Ischlból, hogy közénk jöjjön, ezt tudjuk. Ez az utolsó biztos nyom. Azontul csak sejtéseink vannak. Hallottuk, hogy az osztrák császár Bécsbe érkezett, ott benső tanácsosait meghallgatta, egy bucsuzó magyar miniszterelnököt is fogadott és igen sok katonával tárgyalt. Ez mind igen érdekes, sőt talán izgató is, mert hiszen valamennyien tudjuk, hogy az osztrák császár azokkal az osztrák civilekkel és katonákkal a magyar nemzeti követelésekről tanácskozott. Szép tőle. Az ilyen szenvedélyes érdeklődés a szomszédos Magyarország ügyei iránt dicséretére válik az osztrák császárnak. De mi közünk nekünk az osztrák császárhoz és mi köze a mi dolgainkhoz az osztrák császárnak? Mért nem hallunk arról, hogy a magyar király tárgyal, magyar urakkal, magyar dolgokról? Ha a magyar király múlt szerdán elutazott Ischlből, azért utazott el, mert a magyar király dolga sürgős volt. Hát mért szállt ki Bécsben az osztrák császár, akinek most nincsenek sürgős dolgai s aki a saját ügyeitől bizvást ott nyaralhatott volna tovább Ischiben? Különös, érthetetlen dolog ez. Hol maradt a magyar király? Talán az ischli szalonocsiban? A magyar király, ha egészséges, nem utazik egy teljes hétig Ischlből Budapestig. S most mégis szerdától szerdáig tart, míg Budapestre érkezik. Oh itt nagy a baj és vagy a király beteg vagy a helyzet nem egészséges. Már nem egészen fölösleges az a kérdés, hogy vajjon csakugyan a magyar király érzéki-e holnapután Bécs felől vagy pedig az osztrák császárnak tiszteletreméltó, de utasításokkal ellátott meg-

hatalmazottja? Aki holnapután közénk jön, az nem fog panaszkodni, de alighanem méltatlanság esett rajta Bécsben s úgy fogadjuk bár, mint magyar királyt, ő érzeni fogja, hogy utasításokat kapott, amikhez nem szokott a magyar király. Akkor is a mi urunk lesz, de de nem lesz ura önmagának. S ha szíve meg is esnék hű magyarjainak sok sűrű óhajtásán, azokból semmit vagy csak nagyon keveset valószínűsíthat meg. Mert amikor Ischlből elutazott, a legnemesebb szándékai lehettek a magyar királynak, de Bécsben kicserélték, ha nem is a királyt, de a szándékait. Utasításokat tettek helyökbé.

Ma hetvenhárom esztendő. Fáj az egyes ember és fáj a nemzet szíve, hogy ezen a napon se tudja úgy kimélni, amint szíve szeretné. De ha valakire, a magyar királyra ilik Kelet csodaszép vizsgálata, hogy éppen a legjobb embereknek jut a legtöbb csapás, mert Isten — a legfelsőbb gölöncsér — éppen úgy tesz az ő alkotásaival, mint a közönséges fazekas, aki, ha portékáját kínálja a piacon, a legjobb és legerősebb fazekakat szokta megkopogtatni. Azok elbírják az erős kopogtatást, éppen mert jók, holott a gyöngék és bitványok darabokra esnének a kopogtatástól. Szép vizsgálat ez és igaz. A magyar király hetvenhárom esztendő alatt sokszor elvesztette, de mindig megtalálta magát. Az ő ereje ki van próbálva. S azért nem kímélet illeti ezt az uralkodót ma sem, hanem felvilágosítás. És azok a férfiak, akiket meg fog hallgatni, ne a kisebbik bajukon kezdjék a tanácsadást, hanem a legnagyobb bajukon. Ne azt mondják el, amin egyetlen szóval segíthet a magyar király, ha egyszer megtalálta magát, de világosítsák fel az uralkodót, hogy a magyar király a mi nagy bajunk, mivel nincsen. Királyt óhajunk, aki a miénk, aki megért bennünket, aki szeret minket, aki nem utazik egy teljes hétig Ischlből, ha bajban vagyunk. Azt kell megmondani a magyar

királynak, hogy mi őt várjuk és nem az osztrák császár meghatalmazottját. Azt kell vele megértetni, hogy az osztrák pulzus nem mutatja a mi lázunkat, az osztráknak hiába ad be orvosságot, ha mi vagyunk nyavalyásak, az osztrák szóra hiába hallgat, ha mi vagyunk teli panaszszal. A magyar királyt kell visszareklamálni, akit ismerünk, aki megmutatta már hozzánk való szívét, akit meg tudjuk egymást érteni, akiért odaadjuk az ingünket és a vérünket. Csak egyszer ezt a királyt lássuk megint magunk előtt: vajmi hamar kigyógyulunk a kisebbik betegségeinkből. Mert a magyar királynak nem kell azt kétszer mondani, hogy aki csatában a nyelvvel küzd, az nem tud a karddal is éppen olyan jól verekedni; hogy Kinizsi ugyan magyar volt s ő tudott úgy harcolni, hogy terheket is vett magára, két kardot is ragadott és mégis győzött, de Kinizsi nem terem minden bokorban; hogy az idegen zászló idegen ruha és az ördög se tudna teljes erővel viaskodni, ha egy másik ördöggel közös waffenrockba szorítanák. A magyar király hamar megértene, hogy magyar katona magyar jelvény alatt magyar szóval különb legény volna, mint idegen zászló alatt, idegen hangok meg sem értett lelkésítése mellett. De hogy a magyar király mindezt megértse: látunk kell mindenekelőtt a magyar királyt. És hol van a magyar király?

Jön holnapután valaki Bécs felől. Lehet, hogy a magyar király. Arról fogjuk megismerni, hogy első magyar szóra ért s nem kell azt neki kétszer mondani, ami minden magyar embernek közös óhajta. De lehet, hogy aki Budapestre érkezik, nem a magyar király, hanem az átöltözött osztrák császár vagy esetleg ennek a császárnak utasításokkal fölfegyverzett meghatalmazottja. Nos, akkor nincs kibontakozás. Az átöltözött császár vagy az ő meghatalmazottja a végén be fogja látni, hogy a mai helyzetben rendet

TÁRCA

A félkaru llandai.

— A Budapesti Napló eredeti tárcája. —

Irtá: Krúdy Gyula.

— Ó, te golyhó! — szolt hozzám nemrég a híres Szurmák János. — Miért figurázod ki mindig a vármegyédet? Bizony még utmester se lesz nálnak, ha így folytatod!

— Ugyan János bácsi, — feleltem — hisz úgy se olvassák maguk az én írásaimat.

— Nem, — mondta meggyőződéssel a híres Szurmák. — Azt igazán nem teszzük.

Majd elgondolkozva folytatta:

— De azért halljuk másoktól... „Őn az a híres Szurmák? — mondta nekem a minapában a főispán hugoskúja, a mint látogatóban itt járt a Dudántulról. — Es hol van a ködmön, amit harminc évig hordott?” Nevettem magamban. Ej, Szurmák, gondoltam, még a ködmönöd is nevezetes lett! De később bosszankodtam. Minek tudja az a kis csirke, hogy én harminc évig is elviseltem egy ködmönt? Ha még megvolna a ködmön! De már rég nincs meg.

— Egyéb sincs meg, urambátyám! — évődtem tovább az öreggel, a mint a kaszinó felé haladtunk. — Hol van a hegyaljai szőlő, a négy sárga, amire gyerekkoromból emlékszem?

Szurmák nevetteit.

— Sohase volt nekem szőlő. Csak sokáig el tudtam hitetni az emberekkel, hogy szőlőm van. Egy télen, mikor már magam is rösteltem,

hogy hetekig dorbézoltunk a szegény Csokay Pali házában, bucsuzásnál azt találtam mondani: no majd jövőre hozzám jöttök! „Hová?” — kérdeztek. — Hát a hegyaljai szőlőbe. Olyan bort még nem ittottok, amilyen ott terem! Ezért aztán még egy hétig mulattunk. Annyit beszélünk a szőlőről, hogy később magam is elhittem, hogy szőlőm van. Olyan szőlő, amelyikre hiába alkudott a király is. Nem adtam el. A négy sárga ló se volt az enyém. Az özevgy némémé volt. Annak az ura szerette valamikor a lovakat, szegény asszony kegyeletből nem adta el a sárgákat. Hogy ne ropogtassák hiába a zabot, jártam velük nénapra, lakodolomra. Talán még henegettem is velük... Nem volt nekem soha semmim, öcsém, de hát ezt csak nem kürtölhettem ki a világra?

— Hát a ködmön?

— A ködmön! — kiáltotta a híres Szurmák.

— Ugyan mit akarsz már mindig ezzel a ködmönnel? Azért hordtam annyit ideig, mert nem volt más. Ráfogtam, hogy a török szultántól kaptam ajándékba, ráfogtam, hogy elszakíthatlan, mert orozslánbórból van a belése. Terjedt e ködmön híre. Az idegenek megbámulták, még az idevalók is elhitték lassan, hogy valami csudálatos ködmönnel van dolguk. Legenda lett a Szurmák ködmönéből, pedig csak közönséges ködmön volt, amilyen csinálnak ezret a szabók. Csak beszélni kell az embereknek, elhisznek azok mindent. Szamarak az emberek, öcsém. Tükröt tartasz elébük és olyanoknak látják magukat, amilyenek te akarod. Én mindig azt akartam, hogy jónak, szépnek, kedvesnek lássák magukat. Ezért aztán egész életemben adtam enni, inni. Még adósságot is csináltam, amennyit akartam. Mikor híre futott, hogy eladtam a hegyaljai

szőlőmet — a terhek miatt, egy esztendeig utontúfelon azt hallottam: „Látod, Szurmák, adtad volna a királynak. Akkor tán hálából gondolkodna most rólad a király!” A négy lovat is eladtam egyszer... Persze, a nőném kocsiát vitték a vásárra, nem én. Több tíz esztendejénél, hogy ninesenek meg a sárgák, de csak tudakozódj: minden lótarot ember tudja a vármegyében, hogy Szurmáknak hajdanában híres sárgái voltak. A legszebb sárgák! Azért vigyük szegény Szurmákot szekerünkön, ne érezze a híres sárgák hiányát... Pedig a sárgák csak amolyan közönséges sárgák voltak! De tudtam rólok beszélni. Még a minapában is megszólított a kaszinóban a gazdag Burger Mátyás: vajjon nem maradtak-e ivadécai a sárgáknak? De bizony maradtak, feleltem, de valamennyi a király istállójában van. Mert olyan kocsilovak ninesenek még Angliában sem, amilyenek az én sárgáim voltak. Csupa hazugság itt minden, kis öcsém! Az boldogul, ki legszebben hazudik. De nem is hazudunk, csak szépítjük a dolgot... Olyek a valóságot megmondani, mikor az oley ridég, sivár, szomorú! Ha valami nagy muri van a vármegyében, Zathureczky Miska mindig előveszi az ezresbankot és lobogtatja a cigányok: pedig tán már Bécsben is tudják, hogy az az ezresbankó a takarékpénztáré és felváltani a viláért se lehetne; agarászversenykor láthatasz akár ezer négyesfogatot is. Repünek a lovak, futnak az agarak, a billikom pedig félmázsás ezüst! Hát nem gyönyöröd ez? Pedig a lovak, az agarak, a billikom mind kölcsönben van itt. Menj télem, ha azt mondod erre, hogy ez család. Nem család biz ez. Csak a ridég, szegény, gyalázatos valóságnak az eltitkolása. Ha én azal

szág és Ausztria-Magyarország az egész vonalon egyértelműleg jár el.

Konstantinápoly, augusztus 17.

Itteni irányadó körök az orosz hajórajnak a török vizekre való kiküldésében egyáltalában semmi fenyegetést nem látnak.

Sebastopol, augusztus 17.

A fekete-tengeri hajóhadnak Krüger ellen-tengernagy parancsnoksága alatt álló hajóira a török vizekre indult.

HIREK

Kuruc átok.

— 1703. —

Aki mostan gyáva, gyenge,
Nem áll volünk egy seregbe,
Asszonyszoknya mögő buvik,
Othon guggol, mint a kuvik —
Verje meg a kuruc isten,
Örömt ne leljen itt lonn,
Csalja meg a felesége,
Üröm legyen felesége,
Sose nőjön nagyra fia,
Köpjé le az atyafia!

Ki nem küzd pro libertate,
Hitvány labanc-sorba állt be,
A németnek talpát nyalja,
Hogy legyen jó hivatalja —
Verje meg a kuruc isten,
Örömt ne leljen itt lonn,
Tüzzé váljon martaléka,
Borán üljön tort a béka,
Emelkedjen szép zöld ágra:
Szellős, magas bitófára!

De legnagyobb átok verje,
Aki hajlik, mint a cserje,
Sandít jobbra, sandít balra,
Mindkettőhöz álnok, csalfa —
Büntesd meg azt kuruc isten!
Kinszenvedést leljen itt lonn,
Föld kidobja, ég kilöjje,
Kutyának se kelljen döjje,
Ugy szóródjék szét az úton —
Még feltámadni se tudjon!

Lenket Henrik.

Teréz.

E kis dal nem szerelmi költemény,
Ámbár Teréz szép, finom női név.
Van, ki Terkának súgja álmodozva,
Söt Terikének, — s elfogja a hév.
Ő nem Teri, se Terike, se Terka,
Ő most a férfiakra rá se néz,
Kirái a vers szól az egy nagy, nagy asszony,
Röviden írva: Ő a nagy Teréz.

Hazája Páris, hol vig lebujokban
Úgy éjteltájt kánkán zenéje szól.
És élete: (mily finom egy elv ez)
— Nesze, barátom, semmi, fogd meg jól,
Igy sok milliót adott a világnak,
Mely se arany, se papír, óh! se réz...
Ezért lett híres, és ezért nagy asszony,
A párisi, a legnagyobb Teréz...

Míntha bizottság előtt állna nálunk,
Úgy nem emlékszik semmire sem ő,
Ajkán vígan peregek milliárdok,
Minden pereben pénzek százezer nő.
Begombolkozva vallanak előtte,
Mert úgy mondják, hogy a zsebekbe néz,
Röntgen-szömmel a tárákat kinézi
A találékony, szemfüles Teréz.

Hajdanta Mercur volt a tolvaj-isten,
De ma Teréz foglalta el helyét...
Óh hadd köszöntöm e rövidke dalban,
A szédülőnek e legeszejt...
Ha férfi volna, ma élébe hullna
Európa... Hisz oly bátor, merész!
Mért nem született te politikusnak,
Óh mért esaltál csak, mondd, óh mondd Teréz?

P.

Ujságíróiskola.

Valamire kell, annyi bizonyos. Mert az utóbbi időben, amióta a gondolat fölmerült, nagyon akarják. Nem volt sajtókongresszus, amelyben ne beszéltek volna róla. S most jön Pulitzer, ez a fölünk elszármazott amerikai, kivesz a World pénztárából két milliót, persze dollárt — s ezt mindenképpen teheti, mert ő ennek a dus jövedelmű lapnak a gazdája — és rövid uton elküldi Kolumbiába, az egyetemnek, hogy csináljon ebből a kis pénzből ujságíróiskolát. Szóval, ez a Pulitzer meg éppenséggel akarja az ujságíróiskolát, s mivel a pénz ezidőtájt még mindig beleszól, hát bizony meglesz az az ujságíróiskola.

Már most mi a célja, mi lehet a célja az ujságíróiskolának?

Ugy látszik, odaát Amerikában is, mint erre mifelénk is, az a baja az ujságíróknak, hogy erősen közpréda a foglalkozása s nincs valami nagyon rendezve az egzszteneiája. Fölötte el van mosódva az a határvonal, ahol az ujságíró kezdődik vagy végződik. És ennél fogva úgy meg lehetett rohanni ennek a pályának a szekerét, hogy bármilyen tágas legyen is ez, szörnnyű a tolongás és már szinte öklözve taszigálják le róla egymást az emberek, hogy a kapaszkodók közül jócskán jut már a kerek alá is. Elviselhetetlenné lett a tulprodukción, akár a színészeknél, az igaz, hogy itt meg az iskola, amely a diplomával akarta szabályozni az ágas-bogas állapotokat, éppen a maga elszaporodásával járult hozzá a proletáriátus megteremtéséhez.

Hát az ujságíróiskola a maga diplomájával véget vet-e vagy csökkenti-e vajjon az egzszteneiák túlekedését? Konszolidálja-e ezt a pályát?

Az ujságírásnak sem kell a tulzsufolt-ság, a proletáriátustól meg éppenséggel fáznia kell. A szerkesztőségeknek már eddig is nagy és nehéz feladatuknak kellett lennie, hogy visszashorítsák az aajtajukon kopogatók jórészét, akik a zsurnalisztikába kíváncsiak, még ha mutatnak is bizonyos hajlandóságot az ujságírásra. Tapasztalt szömmel azt kell nézni, nem gyöngö, alapotlan és fejlődésre képtelen sablon-e az, amit az új, többnyire nagyon fiatal jelentkező magával hoz, s kellő pillanatban alkalmazott energiával utját kell állani, nehogy éppen csak lábatlankodjék begyakorlott régi erőknél, akik elegen vannak arra a munkára. Hogy legyen ideje még a visszafordulásra. Hogy menekülhessen atól a veszedelemtől, amely fenyegeti, ha ebbe az életbe belekóstolt. Ebbe a foglalkozásba, amely művészet is, mesterség is, főként pedig terhes mesterség, amely sok gyönyörűséggel, de annál több gyötrellemmel és fáradalommal van kirakva, s amely a gátjára ugyancsak megkívánja a maga legényét. Mert ha belekóstolt ennek a mesterségnek az édes mörgebe, akkor már el is bódult tőle, hogy nem egyhamar tud szabadulni belőle. Sőt tán a legtrikább eset az, hogy ki tudjon ugorni valami más pályára kenyérért, akár a maga emberiségéből, akár másoknak a nyomására, amikor már maga is belátja, hogy a redakciók világában nincs mit keresnie.

Ha pedig ottreked és csak ténfereg tovább értlenül, mialatt az idő mulik, egyre mulik és semmi abból be nem válik, amit várt, remélt, élénk színekkel magának megfestett: akkor végképpen veszte van, lelkeben meghasonlottan, örök keserűséggel éli le hánykolódva napjait. Ha irtalmas sorsa egyáltalában megkíméli a teljes letöréstől és elzúléstől. Mert ekkor ezer ártalmára van a fajtájának, keservesen rongálhat a céh tisztességén.

Ugy van az, nem is lehet másképp, hogy az ujságíróit valami vérbeli ósztón, hajlandóság, olykor csábító község hajtja az ő vonzó világába. De ha az, akit odasodort, csak azt kívánja, hogy ez a csábos világ főként őt szolgálja, az ő mohó vágyakozásait elégítse ki, s nem elsősorban arra fogadkozik, hogy ő legyen a sajtó hatalmas törekvéseinek és céljainak hűséges rabszolgája, — az minden,

csak nem ujságíró, azt hiu tévedés irányította a zsurnalisztika felé. A tollforgatásra termett ember sok becületet, igaz lemondást rak az iszákjába, amikor lángoló hevülettel a nagy utra indul. De otthon hagyja azt a hamis pillévonzódat, amely tulnyomóan, vagy csakis a pálya csillogó kellemességei és felületesen meglátott előnye felé csalogatja a tartalmatlan kontárok.

Talán itt kezdődik az ujságíró-iskola haszna és hivatása. Nekiszégezni a léha és önző próbálkozónak a komoly tanulás szikláját. Aki svihakoskodni akar a toll révén, az itt megakad. Ami aranyat ér. Mert az ujságírónak ma tudni kell, sokat is, ezerfélt is. És azt igazán jól. Hogy vaktában is biztosan írjon a nagyközönségnek, amely föltétlenül igazat és alaposat vár tőle. Igaz, a zsurnaliszta-egyetem nem tud megtanítani az ujságírásra, erre még mindig szülni kell valamennyire, de rövidesen kioktathatja az emberét az ujságcsinálás egynémely technikai részleteire és alapfogásaira, amelyek csak úgy ragadtak rá eddig apránként a szerkesztőségi műhelyben, s a célnak megfelelően rendszerbe szedve, ismeretben, tudományban azt a készíltéget szolgáltatja neki, amely nélkül amugyis csak nagyon jelentéktelen iezekskéje lehet egy ujság-szervezetnek.

Aki aztán átjut a rostán, a diplomával alapot kap a működésre és kedvet és tréninget a továbbtanulásra. Mert a tudás sohasem ártott az ujságíróknak, a jó ujságíróknak még a papot is felül kell mulinia a holtig való tanulásban.

Elképzelhetetlen, hogy az ujságíródiploma megszerzése bárkit is visszariadszon ettől a pályától, aki arra való; arra sem lehet gondolni, hogy az az iskolázás megrothatná az ujságírótalentumot. Csak jó utralvót kaphat a sakegyetemen az, aki amugy is nagy publicistának vagy világjáró riporternek nőtte volna ki magát. Az ujságíróiskola tehát csak használhat, a diploma csak megakadályozhatja azt, hogy illetéktelen elemek olesó és hitvány munkával, de annál bizonytalanabb vagy egészen kalandos célzattal veszélyeztessék a szolid ujságíró-egzszteneiákat, — Pulitzer urnak tehát üdv a két millióért. S mivel az ujságíródiploma bizonyára nem akarhat olyan korlát lenni, amelyen át semmiféle értékes cikk a lapok hasábjaira ne kerülhessen, nem volna rossz, ha minél több ilyen ujságíróiskola támadna.

Pulitzer urnak minden jót. Ő ért a lapkiadáshoz s tudja, mi az ujságíró. Viruljon is továbbra a World s töltse meg újabb milliókkal a lap pénztáráit. Csak eszünkbe jut az is ezenközben, hogy magyar földről ment el fiatalon a World milliomas gazdája s mily kár, hogy az idő, ha mulik jócskán, annyira meg tudja lazítani a szülőfölddel való kapcsolatot az elszakadtakban. Hej, ha ugy egyidőben nemcsak Kolumbiába, hanem Budapestre is érkezett volna akár csak egy millió is az egyetemhez ujságíróiskolára!...

Holló Márton.

Budapest, augusztus 17.

— BUDAPESTI NAPLÓ. Augusztus 15-ikén új előzetés nyílt a Budapesti Naplóra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előzetése ezen a napon lejárt, méltóztatassanak a megjújtásról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldessék tovább.

— A király érkeése. A várkapitányság ma este hivatalosan értesítette a főkapitányságot, hogy a király szerdán, e hó 19-én este fél nyolokor Budapestre érkezik a nyugati pályaudvaron.

— Diszszemie a Vérmezőn. Holnap reggel kilenc órák a király születésnapja alkalmából nagy katonai parádé lesz a Vérmezőn Kivonul oda az egész helyőrség és a csapatok négy osz opban állanak föl. A csapatok nyolc órák vonulnak a Vérmezőre, ahol ünnepies isztentizetet lesz. A téparancsnokság a salétromraktár mellett tribúnt emeliet, ahol korlátozott mennyiségben a polgári elem is jelen lehet a parancsnokságnál váltott jeggyel.

— Salisbury betegsége. Londonból táviratozzák: Salisbury állapota szombat óta javulóban van. Az akut

(páronként 280 kilogrammon feletti súlyban) — állérlig. Közép (páronként 240—260 kilogramm súlyban) 108—113 illérlig. Könyvi (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) 104—106 illérlig. — III. Romániai: Nehéz (páronként 320 kilogrammon feletti súlyban) — állérlig. Közép (páronként 280—320 kilogramm terjedő súlyban) — állérlig. Könyvi (páronként 260 kilogramm terjedő súlyban) — állérlig. IV. Romániai eredeti (Stachi). Nehéz (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) — állérlig. Könyvi (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) — állérlig. — V. Szerbiai: Nehéz (páronként 280 kilogrammon feletti súlyban) 112—113 illérlig. Közép (páronként 240—260 kilogramm terjedő súlyban) 111—112 illérlig. Könyvi (páronként 240 kilogramm terjedő súlyban) 110—111 illérlig.

Sertés- és juhészak 1903. augusztus 15. napján volt készlet 42.828 darab, 1903. augusztus 16. napján felbontott 488 darab, — 1903. augusztus 16. napján elszállításolt 529 darab, 1903. augusztus hó 17. napjára maradt készletben 42.787 darab.

Napirend.

Napirend. Kedd, augusztus 18. — Római katolikus: 11 óra. — Protestáns: 11 óra. — Görög-ország: (augusztus 5.) Fuszignus. — Zsidó: Ab. 25. — Nap kéli: 4 óra 44 perc. — Nyugszik: 6 óra 49 perc. — Hold kéli: 12 órakor éjjel. — Nyugszik: 3 óra 4 perc. — A minisztereket nem rogatnak. Nemzeti Múzeum. Régiságit. Nyitva van d. e. 9 órától délután 1 óráig. A Földtani intézet múzeuma (Stefánia-ut 14.) nyitva 10 órától 1-ig. Belépdjii korona. Mészárosok múzeuma (Kerepesi-ut 72.) d. e. 9-10 l óráig. Nyitandó könyvtárak zárva vannak. A kereskedelmi és iparkamara könyvtára (Szemere-utca 6. sz.) nyitva minden hétköznap fél 10-10 l-ig 2-ig. Mentőegyesület helyeszei a Markó- és Sályom-utca sarkán, reggel 8 órától este 6-ig. Egylemi fűtészkert az Üllői-uton délelőtt 7 órától 12 óráig és d. u. 3 órától 8 óráig.

A fűtési könyvtár (Károly-kört 28.) mindennap nyitva van, kizárva délelőtt 9—1-ig, vasár- és ünnepnapon 9—12-ig. Az aqvincum dsatások és múzeum. Megtekinthetők egész nap III. ker. O-Buda, Kúlső-Szent-Endrei-ut. Helyiérdeku vasut a Pálffy-térlet.

Allattér a Városházában nyitva egész nap. Belépdjii 60 fillér. Magyar Kereskedelmi Múzeum. igazgatóság, kereskedelmi szakosnvtára, tudakör-osztálya és kelet. miniatúra V. kertlet Váci-kört 22. szám alatt. Hivatalos órák: délelőtt 9 órától 12 óráig és déután 3 óráól 6 óráig. Hazai termékek alando kiállítás és kereskedelemfórtent. gyjtemény, továbbá a hazai ipari kiállítás (melyben az üzletvezetőség arisztások is esztől: a városipari iparcsarnokban (vasár és ünnepnapon is) nyitva délelőtt 9 órától 12 óráig és déután 3 óráól 6 óráig. A külföldi kirendelések központi üzletvezető-se (Magyar kereskedelmi reszvenytársaság) V., Váci-kört 32. szám alatt.

UJ Kataphoresse UJ gyógymód Kataphoresse gyógymód IDEG és NEMI BETEGSÉGEK radikális gyógyítására legjobb ajánljuk DR. MITZGER kiváló gyógyhatásairól elismert intézetét Budapest, VI., Teréz-kört 44. I. em. Tapasztalt gyors és biztos eredmények folytán honorárium teljes gyógyulás után fizetkő.

Tulhalmozott raktár A KI Kossuth korát alaposan ismerni akarja, azt a kort, amelyben Kossuth hangszellemé a hazai sorsát irányította, rendelje meg 1. Gracia György sz 1848-49-iki magyar szabadságharc története című nagy munkáját, a három parti megható emlékműve, számos illusztrációval, quart alakú díszkiadásban. Ára 15 korona. Mind a két munka külön-külön vagy együtt is megrendelhető. Arisztokraták részletre a kiadónál: Lampel & (Wodianer F. és Fiai) és sz. kir. udv. könyvkereskedésében, Budapest, VI., Andrássy-ut 21. szám. Dóczy M. BUDAPEST, Kerepesi-ut 10.

Orvosok Sorsjátéka Egy sorsjegy ára 1 korona. Főnyeremény a legszerencsésebb esetben 50000 korona. Kapható Schwarz Izidor bankházában Budapest, IV., Váci-utca 10. Postára 10 fillér küldedő. Magyar. kir. Államvasutak. 93005/903. sz. Pályázati hirdemény. A magy. kir. Államvasutak igazgatósága a jövő 1904. évben, esetleg 3 éven át szükséges csavarnyi anyagok szállításiának biztosítását óhajítja, ezírtan nyitva van pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb folyó évi szeptember hó 4-ének déli 12 óráig betérteszendők, a bányatóz pedig folyó évi szeptember hó 3-án déli 12 óráig beküldendők. A pályázatra vonatkozó részletes feltételek, a mennyiségek, ugyszintén a különleges szállítási feltételek a magy. kir. Államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Budapest, Andrássy-ut 73.) megtekinthetők. Budapest, 1903. augusztus hóban. (Utányomás nem díjazt.) Az igazgatóság

MAGYAR orvosi műszertár Budapest, VII., Kerepesi-ut 32., a Rókus-kórházzal szemben. Universalis lékves, nem okoz nyomást, gummitöltés, kis pelottával a legnagyobb sérv is elzárható. — Tessék prospektust kérni. Műlábak! Mükezek! Gummi és hathályag-különlegességek, valódi francia gyártmány. 2-12 kor-ig használja, rövid Capottok 4-től 10 kor-ig használja, női óvszer, pess. occlus. orvosi rendelésre, 2-3 kor. darabja. Diana-öv haribaj-kötések, 3-7 kor. drája. 20 kor. megrendelésnél 20% engedmény. Betegtöltő-szekek és az összes betegápolási cikkek nagy választékban kaphatók. Nagy képes árjegyzékek diszcreten, ingyen és bérmentve. A vörös keresztre ügyeljünk.

MINDEN HÁZIASSZONY sikeresen használhatja az alább felsorolt szakácskönyvek számtalan-szor kipróbált receptjeit, utatásait. HILAIRE ST. KÉPES BUDAPESTI SZAKÁCSKÖNYV Szerkesztő: Zemplényiné Szabó Antonia. Ez az izról-izre magyaros szakácskönyv csaknem 15,000 étel- és egyéb receptet foglal magában. Ára fűze ... 3 korona 60 fillér Tartós félvászonkötésben 4 korona Díszkötésben... 4 korona 80 fillér. ERZSÉBENI Tészták Könyve. Ára köve 2 korona. HAL- és vadfélék. Ára köve 2 korona. Hogyan kell befőzni? Ára köve 2 korona. HÁZI KINGSTÁR Irta: Hankó Vilmos. Hasznos tudnivalók a háztartás, egészségért és a mindennapi élet dolgaihoz. Ára fűze 2.40 kor., köve 3 kor. RÁNTÁSI MARISKA A BABASZAKÁCSNÓ Gyermekeknek való szakácskönyv. Ára köve 40 fillér. Megjelent és kaphatók Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) és sz. kir. udv. könyvkereskedésében Budapest, IV., Andrássy-ut 21.

Férfi és Női Nemi Betegségeket egy szentén VÉR-, BŐR- és idegbajokat, bujakórt (syphilis), valamint férfigyengeséget rendelő intézetében gyógyít biztos sikerrel a legdrágább idő alatti, foglalkozási zavarról, 20 év óta szerzett orvosi tapasztalások alapján kiváló gyógyszerkezeléssel államilag elismert szakorvos DR. KAJDACSY v. cs. és kir. ezredorvos és kórházi főorvos Budapest, IV., Kigyó-utca 5. sz. Klottid-palota (I. emelet). Rendel 9—4-ig, este 7—8-ig. Lovelére díjmentesen válaszol, gyógyszerkezelést gondoskodk. E napokban hagyta el a sajtót: „Bizalmas Barát” című könyve, mely mindennemű fér- és női nemi bajokban kelte utmutatással szolgál. Kapható a Vörösnél: (Dr. Kajdacsy József). Ára csak 1 kor. Vidéki megrendelésekre 20 fillérrel drágábbak.

Ezen specialista legjobban ajánlható szerfelett gazdag tapasztalatai alapján, melyeket a kórház hegyezve és bujakoros osztályán való működése alatt számos éven át szerzett. Dr. FABINYI specialista nemi bajokban emeritált kórházi orvos gyökeresen és rövid idő alatt gyógyít a rendes foglalkozás megzavarása nélkül mindennemű titkos betegséget (hugycsöfolyást, sebeket, syphilit és önfertőzésből támadt idegbajokat). Meglepő az eredmény FÉRFIGYENGESEGNÉL (IMPOTENCIA) még öreggebb egyneknel is. Biztos siker folytán honorárium utólag is fizethető. Lovelére díjmentesen válasz; kívánára gyógyszerkezelés. Rendelés délelőtt 9—3-ig, este 6—8-ig. Budapest, Erzsébet-kört 12. sz. Felmélet; bejárt a lépsénel. Külön várterem

Legjobb Legjobb Legolcsobb PAP, PAP, PAP... GICHNER JANOS paplan, matrás, és kárpították gyáros, sonyag, függöny, vas-bútor és nagy rakasara. Budapest, VII., Erzsébet-kört 20. Árjegyzéké kívánára ingyen és bérmentve küldök. Vidéki megrendelésekre pontosan eszközöltek, nem töltek. Árak kiszerelés nélkül, csak a pórszámlával.

